

zwanzig Joḡana R. 4, 62, 18. — 2) m. N. pr. eines Fürsten MBu. 14, 68. VP. 332. — Vgl. त्रिंशद्विंश, वि०.

विंशक (wie eben) adj. P. 5, 1, 24. 6, 4, 142. 1) von zwanzig begleitet, um zwanzig vermehrt: सप्तभिः शतैर्विंशकेन (विंशत्या च besser ed. Bomb.) siebenhundertundzwanzig Bhāg. P. 4, 27, 16. शत so v. a. zwanzig Pro-cent Jāḡ. 2, 38. — 2) aus zwanzig Theilen bestehend MBu. 12, 11961. fg. गण Mārk. P. 80, 5, 7. n. Zwanzigzahl, ein Zwanzig: मेत० zwanzig (C̣loka) über Hariv. 14346. Tāran. 318.

विंशत् = विंशति zwanzig: विंशदर्पाक PAṆĀR. 4, 5, 20. विंशच्छे-कीव्याख्या Verz. d. B. H. No. 1403. विंशदङ्क 907. — Vgl. एक०, परि०.

विंशति (von द्वि und दशन्) f. ein Zwanzig P. 5, 1, 59. AK. 2, 9, 84. TRIK. 3, 3, 2. RV. 1, 90, 8. आ विंशत्या त्रिंशतो यादृ कृत्तिर्भिर्युनानः 2, 18, 3. सप्त शतानि विंशतिश्च siebenhundertundzwanzig 1, 164, 11. 5, 27, 2. 6, 27, 8. 7, 18, 11. विंशतिं शता zweitausend 8, 46, 22. 31. 10, 87, 14. 23. ÇAT. Br. 2, 3, 3, 20. 7, 3, 2, 44. 10, 4, 2, 16. द्वाभ्यां विंशती च VS. 27, 33. VARĀH. BRH. S. 7, 13. 11, 23. 21, 30. 53, 19. Bhāg. P. 7, 6, 7. अस्यां विंश-तौ SIDDH. K. zu P. 5, 2, 45. घोरा विरेनुविंशतिर्दृशः R. 3, 56, 32. 2, 70, 5. MBu. 12, 11963. Spr. 4631. AK. 2, 9, 87. VARĀH. BRH. S. 23, 7. H. 872. Schol. विंशतिश्च सहस्राणि Mārk. P. 46, 36. विंशतिं वै सहस्राणि वर्षा-णाम् R. GORR. 1, 44, 6. नरकानेकविंशतिम् M. 4, 87, 3, 35. MBu. 3, 8379 (विंशतिं zu lesen, eine von NĪLAK. gekannte Lesart). विंशत्या वत्सैः RĀGA-TAR. 6, 20. विंशतिर्धनानाम् H. 872. Schol. MBu. 12, 11961. WEBER, GĠOT. 89. VARĀH. BRH. S. 54, 75. H. 127. ० दोन KĀTJ. ÇR. 23, 2, 15. ० रात्र 24, 2, 1. 2. Maç. in Verz. d. B. H. 73 (IX, 3). ० पद् ÇĀKH. ÇR. 12, 17, 6. ० पशु 16, 13, 20. विंशत्यन्तरं ÇAT. Br. 10, 3, 4, 8. विंशत्यङ्गुलि 12, 3, 2. 2. विंश-त्योदन KAUC. 63. पूर्णविंशतिवर्ष M. 2, 212. ० द्विज 8, 392. ० भुज R. 3, 36, 5. — Vgl. एक० u. s. w.

विंशतिक (von विंशति) P. 5, 1, 27. 32. adj. (f. स्त्री) 1) zwanzig Jahre alt VARĀH. BRH. S. 68, 78. — 2) aus zwanzig Theilen (z. B. Silben) bestehend Ind. St. 8, 101. 144. दशविंशतिका द्वाौ Geldstrafen von zehn und zwanzig (Paṇa) Jāḡ. 2, 216. n. Zwanzigzahl KĀM. NĪRIS. 19, 21. — Vgl. वैशतिक.

विंशतिकीन s. अष्टयर्थ०, द्वि०.

विंशतिम (von विंशति) adj. der zwanzigste P. 5, 2, 56. VOP. 7, 40. भाग der zwanzigste Theil MĪT. 246, 14, wo विंशतितमो st. विंशतिमतो zu lesen ist.

विंशतिप (वि० + 2. प) m. das Haupt von zwanzig (Dörfern) MBu. 12, 3264.

विंशतिबाहु adj. zwanzig Arme habend; m. Bein. RĀVAṆA'S BHATṬI. 5, 104.

विंशतिम (von विंशति) adj. der zwanzigste: सर्ग Verz. d. Oxf. H. 53, a, 27. भाग der zwanzigste Theil MĪT. 246, 15.

विंशतिंशत n. hundertundzwanzig: अहानि ÇAT. Br. 12, 3, 3, 12. ० श-तेष्टक 10, 4, 2, 8.

विंशतिसाहस्र adj. (f. स्त्री) zwanzigtausend HARIV. 6927. R. 2, 91, 42. fg.

विंशतीश m. = विंशतिप M. 7, 115, 117.

विंशतीशिन m. dass. M. 7, 116.

विंशत्यधिपति m. dass. MBu. 12, 3265.

विंशद्बाहु = विंशतिबाहु R. 7, 32, 50.

विंशिन (von विंश) 1) adj. aus zwanzig bestehend P. 5, 2, 37. VĀRIT.

6. अङ्गिरसः Schol. PAṆĀR. Br. 24, 10, 2. — 2) m. a) = विंशतिप M. 7, 119. — b) angeblich = विंशति ÇKDR. nach SIDDH. K.

विःकृन्धिका f. Gegake (nach dem Comm.): भेक० MAITRĠUP. 6, 22.

विक 1) m. N. pr. eines Mannes KSHIRIÇ. 5, 8. — 2) n. die Milch einer Kuh, die vor Kurzem gekalbt hat, ÇABDAK. im ÇKDR.

विकसा f. N. pr. eines Frauenzimmers v. l. im gaṇa शुभादि zu P. 4, 1, 123.

विककर (वि + ककर) m. ein best. Vogel VS. 24, 20.

विकङ्कट (2. वि + क०) gaṇa कुमुदादि 1. zu P. 4, 2, 80. m. Asteracan-tha longifolia Nees. ÇABDAM. im ÇKDR.

विकङ्कटिक adj. von विकङ्कट gaṇa कुमुदादि 1. zu P. 4, 2, 80.

विकङ्कत (2. वि + क०) 1) m. Flacourtia sapida Roxb. dornig, aus dem Holze werden Opfergeräthe verfertigt, AK. 2, 4, 2, 18. RATNAM. 203. TS. 3, 3, 2, 3. 6, 4, 10, 5. TBR. 1, 4, 2, 12. 2, 1, 7. ÇAT. Br. 2, 2, 4, 10. 5, 2, 4, 18. 6, 4, 10, 5. KĀTJ. ÇR. 26, 2, 10. 3, 9. Suçr. 2, 79, 2. gaṇa पलाशादि zu P. 4, 3, 141. RAGH. 11, 25. VARĀH. BRH. S. 48, 42. — 2) f. स्त्री Sida cordifolia und rhombifolia (अतिवला) RĀGA. im ÇKDR. — Vgl. वैकङ्कत.

विकङ्कतीमुख adj. etwa dornmäulig AV. 11, 10, 3.

विकच (2. वि + कच) 1) adj. a) haarlos, kahlköpfig MED. k. 18. MBu. 1, 6078. 3, 15416. — b) geöffnet (von Blüten) AK. 2, 4, 1, 7. H. 1127. MED. HARIV. 3829. 9016. RĪT. 1, 24. 2, 25. 3, 1, 28. RAGH. 9, 36. ad ÇĀK. 19. KIR. 5, 13. Spr. 2840. 4173. KATHĀS. 42, 224. RĀGA-TAR. 4, 245. SĀH. D. 178, 7. PRAB. 60, 6. DHŪRTAS. 92, 6. Bhāg. P. 5, 17, 13. PAṆĀR. 3, 8, 17. Verz. d. Oxf. H. 108, b, 2. 130, b, 5. — c) strahlend, glänzend, prangend: विकचानना KATHĀS. 34, 102. भावविकचैर्नैः HARIV. 4094. पुष्प० (हुम) MBu. 3, 11602. पर्णभार HARIV. 12083. मरोचि० MBu. 1, 1147. 7, 5718. स्वरश्मिनाल० 8, 664. हेम० 1, 1412. 8, 3788. कारविकचौ स्तनी 3, 1824. शिवासहस्र० (जटाभार) HARIV. 12306. — 2) m. a) ein buddhistischer Bettler MED. — b) eine Art Ketu (Komet) TRIK. 3, 3, 78. MED. विकचो पया ग्रहः MBu. 8, 690. deren 63 VARĀH. BRH. S. 11, 19. — c) N. pr. eines Dānava HARIV. 12933. — Vgl. उत्कच, उर्ध्वकच.

विकचप् (von विकच), ०पति öffnen (eine Blüthe): ग्रामीलितनयन-लिनमुकुलपुगलमोषद्विकचय्य Bhāg. P. 5, 2, 5. विकचित geöffnet, aufge-blüht Spr. 2601, v. 1.

विकचालम्बा f. Bein. der Durgā H. c. 56.

विकचोकर (विकच + 4. कर) = विकचप् पद्माकरं दिनकोरो विकची-कोराति Spr. 1692.

विकच्छ adj. = कच्छरहित ÇKDR. nach der SMṚTI.

विकच्छप (2. वि + क०) adj. keine Schildkröte habend, um dieselbe gekommen KATHĀS. 61, 135.

विकट P. 5, 2, 29. 1) adj. (f. स्त्री, nach gaṇa बह्वादिति zu P. 4, 1, 45 auch विकटी) NĪR. 6, 30. a) das gewöhnliche Maass überschreitend, umfangreich, weit, gross TRIK. 3, 3, 102. H. 1430. an. 3, 70. MED. f. 53. HALĀJ. 68. विकटोद्दहपिण्डिक MBu. 1, 6074. 7, 7897. वत्सम् ÇIÇ. 10, 12. KHANDOM. 81. Knie VARĀH. BRH. S. 68, 6. ललाटत PRAB. 83, 15. वि-कटास्पकोटर् Bhāg. P. 10, 37, 2. UTTARAB. 91, 14 (118, 6). An mehreren Stellen würde auch Bed. b) passen. — b) ein ungewöhnliches Aussehen